

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 5C/8/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613201708
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2013:5613201708.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom v právnej veci žalobcu: X. I., L.. XX. XX. XXXX, J. E. N. - V. XX, právne zastúpeného: JUDr. Ľubošom Rackom, PhD., advokátom so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Vranovská 517/9, proti žalovaným: 1. I. I., bytom E. N. XXX, X. D. I., bytom E. N. XXX, 3. D.O. D., J. E. Š., K. XX/X, právne zastúpeného: Mgr. Marošom Ježíkom, advokátom so sídlom v Starej Ľubovni, Okružná 871/65, 4. W.. D. I., J. E. N. XXX, prechodne bytom E. J., C. X a 5. TT Dražobnej spoločnosti, s.r.o., so sídlom v Trnave, Ferka Urbánka 2, IČO: 45 368 538, právne zastúpenej: JUDr. Miroslavom Michaličkom, advokátom so sídlom v Trnave, Vajslova 2452/11, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

Žaloba sa **z a m i e t a**.

Žalovaným v 1. - 5. rade sa **n e p r i z n á v a** náhrada trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

Žalobou, doručenu súdu dňa 20. 02. 2013 v spojení s jej doplnením, sa žalobca prostredníctvom právneho zástupcu domáhal voči pôvodne žalovaným v 1. až 6. rade určenia, že žalovaní v 1. a 2. rade sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, a to pozemku KN-C parc. č. 472/1 zastavané plochy a nádvoria o výmere 955 m², pozemku KN-C parc. č. 472/2 zastavané plochy a nádvoria o výmere 98 m², pozemku KN-C parc. č. 472/3 zastavané plochy a nádvoria o výmere 44 m², pozemku KN-C parc. č. 472/4 zastavané plochy a nádvoria o výmere 2 m², pozemku KN-C parc. č. 472/6 zastavané plochy a nádvoria o výmere 21 m², pozemku KN-C parc. č. 472/7 zastavané plochy a nádvoria o výmere 55 m², pozemku KN-C parc. č. 473 záhrady o výmere 183 m², pozemku KN-E parc. č. 44 záhrady o výmere 48 m², pozemku KN-E parc. č. 10054 záhrady o výmere 44 m², pozemku KN-E parc. č. 10055/1 záhrady o výmere 3 m², stavby rodinného domu súp. č. XXX, postavenej na pozemku KN-C parc. č. 472/2, vedených na LV č. XX Správy Katastra Liptovský Mikuláš pre k. ú. N. a náhrady trov konania. Žalobca sa domáha určenia, že bezpodielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností sú žalovaní v 1. a 2. rade z dôvodu, že pri prevode týchto nehnuteľností došlo k porušeniu zásady nemo plus iuris. Jednotlivé právne úkony obchádzali zákon a priečili sa dobrým mravom. Žalobca uzavrel so žalovanými v 1. a 2. rade dňa 17. 06. 2009 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej požičal žalovaným v 1. a 2. rade sumu 35.000 eur, ktorú žalovaní v lehote splatnosti nevrátili. Žalobca sa preto svojho práva domáhal žalobou na súde, o povinnosti žalovaných zaplatiť žalobcovi 35.000 eur s príslušenstvom rozhodol Okresný súd Liptovský Mikuláš platobným rozkazom, sp. zn. 1Ro/545/2012 zo dňa 23. 07. 2012. Žalobca poskytol pôžičku preto, aby žalovaní vyplatili svoj predchádzajúci dlh, ktorí zabezpečili zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva k rodinnému domu s pozemkami. Z pôžičky mali splniť svoj existujúci dlh, získať späť svoje nehnuteľnosti a následne si zabezpečiť hypotekárny úver a z neho uhradiť dlh voči žalobcovi. Žalobca bol v domnení, že po uhradení starého dlhu bude mať pohľadávku voči žalovaným, ktorí sú vlastníkmi nehnuteľností, ktorých speňažením by

v prípade potreby svoju pohľadávku uspokojil. Žalovaní v 1. a 2. rade nepoužili požičané finančné prostriedky vyššie uvedeným spôsobom. Hoci svoj starý dlh splnili, neboli znova zapísaní ako vlastníci v katastri nehnuteľností. Tieto boli prevedené z veriteľa žalovaných (dočasného vlastníka) D. D. na syna žalovaných W.. D. I.. Ten následne previedol nehnuteľnosti na obchodnú spoločnosť TT Dražobná spoločnosť, s.r.o. (pôvodne s obchodným menom D-SERVICE, s.r.o.) Trnava, ktorá ich previedla na W.. C. Y., ktorý ich previedol späť na žalovaného v 4. rade. Vyššie popísanými úkonmi žalovaní v 1. až 4. rade znemožnili žalobcovi domáhať sa určenia odporovateľnosti právneho úkonu, pretože odporovateľnosti sa možno domáhať voči úkonu dlžníka, ktorý v tomto prípade chýba. Obišli tak aplikáciu § 42a a nasl. Občianskeho zákonníka evidentne v úmysle ukrátiť uspokojenie ich veriteľov. Preto sú dotknuté právne úkony, ktoré predchádzali poslednému zápisu do katastra nehnuteľností neplatné. Úmysel ukrátiť uspokojenie veriteľov je v rozpore s dobrými mravmi. Keďže použitie odporovateľnosti právneho úkonu žalovaní svojím správaním vylúčili, neostáva žalobcovi nič iné ako tvrdiť, že ich konanie je v rozpore s dobrými mravmi, a preto je neplatné. Pri prevodoch predmetných nehnuteľností došlo k porušeniu zákona a následne zásady nemo plus iuris, bolo porušené ust. § 553 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Je zrejmé, že žalovaní svoj starý dlh zabezpečený zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva splnili. Inak by veriteľ, žalovaný v 3. rade nemal dôvod poskytnúť žalovaným v 1. a 2. rade súčinnosť potrebnú pre prevod nehnuteľností na žalovaného v 4. rade. Splnením zabezpečeného dlhu sa podľa § 553 ods. 3 Občianskeho zákonníka stali žalovaní v 1. a 2. rade bezpodielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností. K tomuto spätnému prevodu vlastníckeho práva došlo priamo zo zákona, nebol na to potrebný žiaden ďalší právny úkon. Žalovaný v 3. rade prestal byť ich vlastníkom, a preto nemohol na žalovaného v 4. rade previesť vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam. Z toho istého dôvodu nemohlo byť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam prevádzané ďalej na žalovaných v 5. a 6. rade a následne znovu na žalovaného v 4. rade. Všetky prevody po úhrade zabezpečenej pohľadávky boli podľa žalobcu vykonané iba za účelom zabezpečenia nehnuteľnosti pred prípadným núteným výkonom práva. To je zrejmé zo skutočnosti, že ich vlastníkom sa nakoniec stal syn žalovaných v 1. a 2. rade W.. D. I., ktorý je žalovaným v 4. rade. Predmetné nehnuteľnosti pritom naďalej užívajú, aj počas celej doby užívali žalovaní v 1. a 2. rade. Úmysel žalovaných obísť zákon a zachrániť nehnuteľností je zrejmý aj z toho, že jeden z prevodov nehnuteľností mal byť urobený v rámci dobrovoľnej dražby. Išlo o prevod zo žalovaného v 5. rade, ktorý má ako predmet podnikania zapísané vykonávanie dobrovoľných dražieb. Ani udelením príklepu o dobrovoľnej dražbe nemôže prejsť vlastníctvo na vydražiteľa, ak malo byť nadobudnuté od nevlastníka. Ako predbežnú otázku musí súd vyriešiť platnosť všetkých právnych úkonov, na základe ktorých došlo k prevodom predmetných nehnuteľností. V týchto prípadoch ide o nerozlučné procesné spoločenstvo všetkých účastníkov týchto úkonov, preto žalobca podal žalobu proti všetkým subjektom, ktorí boli účastní prevodov nehnuteľností zo žalovaných v 1. a 2. rade až na žalovaného v 4. rade. Naliehavý právny záujem na podaní určovacej žaloby je daný z dôvodu, že bez tohto určenia by sa právne postavenie žalobcu stalo neistým. Právne postavenie žalobcu, ako veriteľa žalovaných v 1. a 2. rade je isté aj vzhľadom na právoplatné rozhodnutie o jeho pohľadávke. V prípade, že by žalovaní v 1. a 2. rade boli ako vlastníci predmetných nehnuteľností zapísaní v katastri nehnuteľností, žalobca by mal práva, ktoré bez tohto zápisu, a teda určenia nemá. Ide najmä o právo oprávneného v exekúcii dať súhlas na exekúciu predajom nehnuteľností a taktiež právo veriteľa domáhať sa predbežným opatrením uloženia zákazu scudzíť predmetné nehnuteľnosti z dôvodu, že môže byť ohrozený výkon rozhodnutia.

Písomným podaním, doručeným súdu dňa 11. 03. 2013 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu vzal žalobu voči pôvodne žalovanému v 6. rade W.. C. Y. späť.

Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 08. 04. 2013, č. konania 5C/8/2013 - 15 súd konanie zastavil, a to z dôvodu, že žalobca nezaplatil súdny poplatok v zákonnej výške a súčasne zastavil konanie voči žalovanému v 6. rade W.. C. Y., z dôvodu späťvzatia žaloby.

Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 13. 05. 2013, č. konania 5C/8/2013 - 22 bolo uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 08. 04. 2013, č. konania 5C/8/2013 - 15 zrušené v časti, v ktorej bolo konanie zastavené voči žalovaným v 1. až v 5. rade, a to z dôvodu zaplataenia súdneho poplatku.

Žalovaný v 4. rade v písomnom vyjadrení k žalobe, doručenom súdu dňa 19. 11. 2013 uviedol, že nesúhlasí so žalobou. Spoločnosť Konto Kredit, s.r.o. potvrdila dňa 16. 03. 2009, že žalovaní v 1. a 2. rade splatili svoj dlh voči označenej spoločnosti. Ako dôkaz priložil kópiu potvrdenia. V marci 2009 bolo zrušené zabezpečenie záväzku prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Nie je pravdou, že žalobca poskytol peniaze na vyplatenie dlhu zabezpečeného zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva, pretože to bolo zrušené v marci 2009 a zmluva medzi žalovanými v 1. a 2. rade a žalobcom je zo dňa 17. 06. 2009. Uzavretá zmluva o pôžičke neuvažuje o účelovom poskytnutí, preto nie je pravdou, že finančné prostriedky žalobcu boli poskytnuté účelovo. K porušeniu zásady nemo plus iuris nedošlo, pretože žalovaní v 1. a 2. rade sa žiadosťou od spoločnosti Konto Kredit stali opäť vlastníkami predmetnej nehnuteľnosti. Ako dôkaz pripojil kópiu listu vlastníctva zo dňa 25. 03. 2009, kde sú ako vlastníci zapísaní žalovaní v 1. a 2. rade. Nehnuteľnosť žalovaní v 1. a 2. rade neskôr previedli kúpnu zmluvou na žalovaného v 3. rade D. D.. Daný úkon nemožno považovať za ukrátenie uspokojenia veriteľov, nakoľko k zmluve o pôžičke medzi žalobcom a žalovanými došlo až dňa 17. 06. 2009. Ďalšie úkony po tom, ako žalovaní v 1. a 2. rade prestali byť vlastníkami nehnuteľností nemajú dopad na postavenie žalobcu. Žalobca nemá naliehavý právny záujem na ďalšie úkony, nakoľko sa netýkajú žalovaných v 1. a 2. rade. Navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Žalovaný v 5. rade v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 04. 12. 2013 uviedol, že tvrdenia žalobcu, že úmysel žalovaných obísť zákon je zrejmý aj z toho, že jeden z prevodov nehnuteľností mal byť urobený v rámci dobrovoľnej dražby, kde išlo o prevod zo žalovaného v 5. Rade, považuje za zavádzajúce a zmätočné, nakoľko žalovaný v 5. rade kúpil nehnuteľnosť od žalovaného v 4. rade kúpnu zmluvou zo dňa 11. 08. 2010. Žalovaný v 5. rade nehnuteľnosti nepredal v rámci dobrovoľnej dražby, ale kúpnu zmluvou zo dňa 26. 10. 2010, a to žalovanému v 6. rade. Navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a žalobcu zaviazat' k náhrade trov konania.

Ostatní žalovaní sa k žalobe písomne nevyjadrili.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, žalovaných v 1., 2. a 4. rade, listinami, a to výpisom z listu vlastníctva, potvrdením spoločnosti KONTO KREDIT, s.r.o., žiadosťou spoločnosti KONTO KREDIT, s. r. o, príjmovým pokladničným dokladom, zmluvou o budúcej kúpnej zmluve, zmluvou o pôžičke zo dňa 19. 03. 2009, podstatným obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš 4C/115/2012, obsahom spisových materiálov Katastrálneho úradu v Žiline, Správy katastra Liptovský Mikuláš V 743/2009, V 1694/2009, V 3570/2010 a V 2744/2011 a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že sa pridrižiava v plnom rozsahu prednesu jeho právnej zástupkyne. Čudoval sa po prečítaní listinných dôkazov tomu, že dom bol ich predtým, ako od neho chceli peňažné prostriedky. Žalovaným v 1. a 2. rade poskytol peňažné prostriedky 35.000,- eur dňa 17. 06. 2009, ktoré boli určené na zaplatenie ich ďalšej pôžičky.

Žalovaná v 1. rade vo svojej výpovedi uviedla, že nemá k tomu viac čo dodať. V tejto veci bolo na nich podané trestné oznámenie. Všetky spisy sa nachádzajú u vyšetrovateľky. Trestné stíhanie zatiaľ nie je ukončené, ani nebolo voči jej osobe vznesené obvinenie. Je pravdou, že na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 17. 06. 2009 im žalobca poskytol peňažné prostriedky vo výške 35.000 eur, tieto boli určené na vyrovnanie úveru od pána D., ktorý im požičal peniaze na vyrovnanie úveru voči spoločnosti KONTO KREDIT, s.r.o. Pokiaľ ide o výšku dlžnej sumy, momentálne prebieha exekúcia. Vykonávajú jej zrážky od zamestnávateľa, má zablokované účty. Pri uzatváraní kúpnej zmluvy s p. D.T. bola uzatvorená zmluva o budúcej zmluve, a to medzi ich synom a p. D., podľa ktorej sa po troch mesiacoch prevedie vlastnícke právo na syna, žalovaného v 4. rade. V exekučnom konaní majú zablokovaný účet do výšky 63.000 eur, a to práve na základe exekúcie, ktorú vedie žalobca voči nim.

Žalovaný v 2. rade vo svojej výpovedi uviedol, že nevie, k čomu sa má vyjadriť. On osobne požiadal žalobcu, aby im poskytol peňažné prostriedky. Tieto boli poskytnuté vo výške 35.000 eur. Nevedel uviesť, na aký účel boli tieto peniaze použité, on sa do toho nestaral, to vybavovala jeho manželka. Vedel, že

malo byť niečo vyplatené, ale viac k tomu uviesť nevedel. Má zablokovaný účet, všetky peniaze idú exekútorovi. Už 3 mesiace mu zrážajú z platu. Mesačná zrážka predstavuje výšku jeho platu, t. j. 620 eur. Zatiaľ nekontaktoval exekútora, aby mu zrážal nižšiu sumu.

Žalovaný v 4. rade vo svojej výpovedi uviedol, že trvá na jeho písomnom vyjadrení. Dňa 23. 05. 2006 bola uzatvorená medzi žalovanými v 1. a 2. rade a spoločnosťou KONTO KREDIT zmluva o úvere, tento úver vyplácal pán D., žalovaný v 3. rade. Posledná splátka bola vyplatená dňa 19. 03. 2009, o čom predložil súdu fotokópiu príjmového dokladu zo dňa 19. 03. 2009. Poukázal na nezrovnalosť medzi dátumom vystavenia príjmového pokladničného dokladu o úhrade poslednej splátky a medzi žiadosťou a potvrdením spoločnosti Konto Kredit, s.r.o. ako veriteľa zo dňa 16. 03. 2009. Z výpisu z katastra nehnuteľností zo dňa 25. 03. 2009 vyplýva, že ako vlastníci nehnuteľností, ktoré sú predmetom konania boli zapísaní žalovaní v 1. a 2. rade, čím nemohla byť porušená zásada nemo plus iuris. Dňa 19. 03. 2009 bola uzatvorená kúpna zmluva medzi žalovanými v 1. a 2. rade a p. D. ako žalovaným v 3. rade. Po uzatvorení tejto zmluvy žalovaní v 1. a 2. rade už nikdy neboli vlastníckymi predmetných nehnuteľností. Deň po uzatvorení tejto kúpnej zmluvy, t. j. dňa 20. 03. 2009 uzavrel zmluvu o budúcej kúpnej zmluve so žalovaným v 3. rade. Dňa 19. 03. 2009 bola uzatvorená medzi žalovaným v 3. rade ako veriteľom a žalovanými v 1. a 2. rade ako dlžníkmi zmluva o pôžičke, ktorou je preukázané, že p. D. ako žalovaný v 3. rade bude vyplácať úver, ktorý bol poskytnutý žalovaným 1. a 2. spoločnosťou KONTO KREDIT, s.r.o. Dňa 22. 07. 2009 požiadal G. J. o úver vo výške 10.000 eur, ktorým by šťastí vyplatil dlh voči žalobcovi. Túto žiadosť podal po poskytnutí pôžičky žalobcom žalovaným v 1. a 2. rade. Z výpisu z úverového registra, ktorý predložil vyplýva, že žiadosť bola zamietnutá. Z predmetnej listiny je zrejmy dátum 22. júl 2009.

V deň uzatvorenia zmluvy o pôžičke, t. j. 17. 06. 2009 medzi žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade bol vlastníkom predmetných nehnuteľností žalovaný v 3. rade. Dňa 04. 09. 2009 bola uzatvorená medzi žalovaným v 4. rade a spoločnosťou SMART Capital zmluva o úvere, na základe ktorej bol poskytnutý úver vo výške 6.000 eur a zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom konania. Tieto peňažné prostriedky boli poskytnuté žalovanej v 1. rade, ktorá ich aj splácala, tento spôsob bol zvolený z toho dôvodu, že žalovanej v 1. rade nebol poskytnutý úver z dôvodov stavu financií. Nakoľko žalovaná v 1. rade nesplácala úver, spoločnosť SMART Capital dňa 06. 04. 2010 oznámila zosplatnenie úveru vo výške 14.402,20 eur. Dňa 28. 04. 2010 pristúpila predmetná spoločnosť k začatiu výkonu záložného práva a navrhla odpredaj predmetných nehnuteľností prostredníctvom dobrovoľnej dražby. V tento deň sa žalovaný v 4. rade dozvedel prvýkrát, že nebol splácaný poskytnutý úver. Hrozilo, že sa príde o dom cez dobrovoľnú dražbu, preto žalovaná v 1. rade s jej kolegyňou ho oslovili, že je potrebné nájsť spôsob, ako uhradiť dlh skôr, než dôjde k výkonu záložného práva. Bol predvedený pred spoločnosť D - SERVICE, ktorá mu bola predstavená ako advokátska kancelária, ktorá mala poskytnúť finančné prostriedky na úhradu dlhu voči SMART Capital a následne on vyplatí túto spoločnosť z hypotekárneho úveru, ktorý mu bol poskytnutý. Dňa 12. 08. 2010 potvrdila spoločnosť SMART Capital, že dlh bol zaplatený a požiadala Správu katastra Liptovský Mikuláš o výmaz záložného práva z katastra nehnuteľností. Dňa 11. 08. 2010, v predchádzajúci deň uzatvoril kúpnu zmluvu so spoločnosťou D - SERVICE, na základe ktorej odpredal predmetné nehnuteľnosti tejto spoločnosti, aby mohli vyplatiť úver voči spoločnosti SMART Capital. Preto sa nekonala žiadna dražba. Bol zavádzaný v tom, že spoločnosť D - SERVICE je advokátska kancelária, v skutočnosti išlo o dražobnú spoločnosť, ktorá odkúpila predmetnú nehnuteľnosť. Následne dňa 13. 09. 2010 požiadal D. D. o poskytnutie úveru, aby mohol vyplatiť uvedenú spoločnosť. Z výpisu z úverového registra, ktorý predložil súdu vyplýva, že táto žiadosť o poskytnutie úveru na sumu 50.000 eur mu bola zamietnutá, a to z dôvodu, že mal iné úvery, ktoré boli v omeškaní z dôvodu, že mu pomáhala splácať žalovaná v 1. rade a tým, že došlo k omeškaniu, tak následne boli zamietnuté ďalšie žiadosti. Následne oslovil kolegu W. C. Y., ktorý si zobral hypotekárny úver vo výške 40.000 eur, ktorým by vyplatil dlh voči spoločnosti D - SERVICE, a to dňa 21. 10. 2010. Medzi spoločnosťou D - SERVICE a C. Y.M. bola uzatvorená kúpna zmluva, ktorej predmetom bol prevod predmetných nehnuteľností. S kolegom mal ústnu dohodu, že ak ho do roka vyplatí, tak na neho prevedie predmetné nehnuteľnosti. Napokon dňa 01. 08. 2011 uzatvoril kúpnu zmluvu s p. Y., nakoľko sa mu podarilo získať úver, ktorým splatil jeho dlh voči D. D.. V roku 2013 došlo k zmene zábezpeky zo spoločnosti D. D. na D.. Z peňažných prostriedkov, ktoré boli poskytnuté vo výške 60.000 eur, bolo na vyplatenie predchádzajúcich úverov použitých 100 %, to znamená 60.000 eur. Vzhľadom na uvedenú situáciu podpísal zmluvu o uznaní dlhu so žalovanou v 1. rade. Ide o sumu 60.000 eur zo spoločnosti D. a ďalej sumu 13.000 eur, ktorá má byť postupne splácaná na predchádzajúce úvery.

Zástupkyňa právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní predniesla, že na určovacej žalobe má žalobca naliehavý právny záujem. Ten vyplýva najmä zo skutočnosti, že bez rozhodnutia súdu o určení, že žalovaní v 1. a 2. rade sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, ktoré sú predmetom tohto konania, je jeho právne postavenie neisté, nakoľko pokiaľ by naozaj žalovaní v 1. a 2. rade boli určení ako bezpodieloví spoluvlastníci nehnuteľností, ktoré sú predmetom tohto konania, žalobca by mal najmä právo v exekúcii, ako oprávnený, dať súhlas na exekúciu predajom nehnuteľností, ktoré sú predmetom tohto konania a tiež právo domáhať sa predbežným opatrením uloženia zákazu scudziť predmetné nehnuteľnosti z dôvodu, že môže byť ohrozený výkon právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktorým bolo žalobcovi priznané voči žalovaným v 1. a 2. rade právo na vyplatenie sumy 35.000 eur s príslušenstvom. V súčasnosti prebieha exekúcia voči žalovaným v 1. a 2. rade, v rámci ktorej žalovaní navrhli na splnenie dlhu plnenie v splátkach vo výške 100 eur. Tento návrh považujú za neadekvátny a navrhli súdnemu exekútorovi, aby pokračoval v exekúcii prostredníctvom ďalších spôsobov vykonávania exekúcie. Nemá informáciu o tom, aká je dlžná suma v súčasnosti. Z uvedených dôvodov navrhla vyhovieť žalobe.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš 4C/115/2012 bolo zistené, že platobným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 23. 07. 2012, č. konania 1Ro/545/2012 - 12 bola žalovaným v 1. a 2. rade uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 35.000 eur s príslušenstvom. Označený platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť 15. 08. 2012. Predmetom konania bolo splnenie záväzku žalovaných vrátiť žalobcovi sumu 35.000 eur titulom zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 17. 06. 2009 medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými v 1. a 2. rade ako dlžníkmi.

Z obsahu spisového materiálu Katastrálneho úradu v Žiline, Správy katastra Liptovský Mikuláš V 743/2009 bolo zistené, že dňa 19. 03. 2009 bola medzi žalovanými v 1. a 2. rade ako predávajúcimi a žalovaným v 3. rade ako kupujúcim uzavretá kúpna zmluva o prevode vlastníctva nehnuteľností, ktoré sú predmetom tohto konania. Správa katastra Liptovský Mikuláš povolila vklad vlastníckeho práva dňa 25. 03. 2009 pod č. V 743/2009.

Z obsahu spisového materiálu Katastrálneho úradu v Žiline, Správy katastra Liptovský Mikuláš V 1694/2009 bolo zistené, že dňa 19. 06. 2009 bola uzavretá medzi žalovaným v 3. rade ako predávajúcim a žalovaným v 4. rade ako kupujúcim kúpna zmluva o prevode vlastníctva predmetných nehnuteľností. Vklad vlastníckeho práva bol povolený dňa 13. 07. 2009 pod č. V 1694/2009.

Z obsahu spisového materiálu Katastrálneho úradu v Žiline Správy katastra Liptovský Mikuláš V 3570/2010 bolo zistené, že dňa 26. 10. 2010 bola medzi žalovaným v 5. rade (spoločnosť označená obchodným menom D-SERVICE s.r.o.) ako predávajúcim a pôvodne žalovaným v 6. rade W.. C. Y. ako kupujúcim uzavretá kúpna zmluva o prevode vlastníctva predmetných nehnuteľností. Vklad vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam bol povolený dňa 14. 12. 2010 pod č. V 3570/2010.

Z obsahu spisového materiálu Katastrálneho úradu v Žiline Správy katastra Liptovský Mikuláš V 2744/2011 bolo zistené, že dňa 01. 08. 2011 bola medzi pôvodne žalovaným v 6. rade ako predávajúcim a žalovaným v 4. rade uzavretá kúpna zmluva o prevode vlastníctva predmetných nehnuteľností. Vklad vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam bol povolený Správou katastra Liptovský Mikuláš dňa 30. 11. 2011 pod č. V 2744/2011.

Z výpisu listu vlastníctva č. XX pre k. ú. N.Ô. Správy katastra Liptovský Mikuláš bolo zistené, že výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností je žalovaný v 4. rade Ing. D. I., L.. XX. XX. XXXX. Titulom nadobudnutia je kúpna zmluva - V 2744/2011.

Veriteľ KONTO KREDIT, s.r.o. dňa 16. 03. 2009 potvrdila, že solidárni dlžníci, žalovaní v 1. a 2. rade vrátili svoj peňažný dlh na základe zmluvy o úvere č. 87/2006 zo dňa 23. 05. 2006. Z uvedeného dôvodu zaniká zabezpečenie záväzku prevodom vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam. Žalovaní v 1. a 2. rade nadobudnú opätovne vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam. Dňa 16. 03. 2009

veriteľ KONTO KREDIT, s.r.o. požiadal Správu katastra Liptovský Mikuláš, Katastrálny úrad v Žiline, aby boli na liste vlastníctva č. XX pre k. ú. N. zapísaní pôvodní vlastníci predmetných nehnuteľností, žalovaní v 1. a 2. rade. Žiadosť odôvodnil tým, že vlastnícke právo bolo na veriteľa prevedené s rozvazovacou podmienkou, že zabezpečený záväzok sa splní. Solidárni dlžníci v lehote splatnosti svoju povinnosť splnili, preto zaniká i zabezpečenie záväzku prevodom vlastníckeho práva k uvedeným nehnuteľnostiam.

Z príjmového pokladničného dokladu bolo zistené, že spoločnosť KONTO KREDIT, s.r.o. prijala od I. I., bytom N. XXX (žalovanej v 1. rade) sumu 21.405,56 eur na účel vyplatenia zmluvy o úvere č. 87/2006.

Dňa 20. 03. 2009 bola medzi žalovaným v 3. rade ako budúcim predávajúcim a žalovaným v 4. rade ako budúcim kupujúcim uzavretá zmluva o budúcej kúpnej zmluve. Podľa čl. 1 písm. a/ budúci predávajúci prehlasuje, že najneskôr do 07. 04. 2009 sa stane výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností a preto sa zaviazal, že najneskôr v lehote uvedenej v písme c/ tejto zmluvy uzavrie s budúcim kupujúcim a zároveň sa budúci kupujúci zaviazal v dohodnutej lehote uzavrieť s budúcim predávajúcim kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bude prevod vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam. Zmluvné strany sa dohodli, že riadnu kúpnu zmluvu sú strany medzi sebou povinné uzavrieť najneskôr do 19. 06. 2009 za dohodnutú kúpnu cenu 34.190 eur (čl. I písm. c/, d/ zmluvy). Prehlásenie zmluvných strán sa považuje za obojstranný obligačno - právny záväzok, ktorý je vymožitelný žalobou na súde s tým, že tento záväzok na strane budúceho predávajúceho zaniká, ak budúci kupujúci najneskôr do 19. 06. 2009 nezaplatí dohodnutú kúpnu cenu na účet budúceho predávajúceho (čl. I písm. a/ zmluvy).

Dňa 19. 03. 2009 bola uzavretá zmluva o pôžičke medzi žalovaným v 3. rade ako veriteľom a žalovanými v 1. a 2. rade ako dlžníkmi, ktorou sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkom peňažnú pôžičku v sume 34.190 eur, ktorá bude použitá pre osobné potreby dlžníkov, a to na zaplatenie celého úveru, ktorý im bol poskytnutý obchodnou spoločnosťou KONTO KREDIT, s.r.o. zmluvou č. 87/2006 s tým, že následne po zaplatení tohto úveru bude dlžníkom zo strany tohto veriteľa vystavená kvitancia pre potreby spätného zápisu vlastníckych práv k predmetným nehnuteľnostiam. Dlžníci sa zaviazali, že poskytnutú pôžičku vrátia veriteľovi do 7 dní odo dňa jej poskytnutia, resp. v tejto lehote s ním uzavrujú kúpnu zmluvu, ktorou prevedú vlastnícke práva k predmetným nehnuteľnostiam na veriteľa za kúpnu cenu, ktorá sa bude rovnať výške jeho pohľadávky podľa tejto zmluvy o pôžičke (čl. I, II zmluvy).

Spoločnosť SMART Capital a.s. so sídlom v Bratislave oznámila dňa 06. 04. 2010 žalovanému v 4. rade, že záväzok zo zmluvy o úvere č. 1209000238, ktorú uzavrel dňa 04. 09. 2009 bol zosplatený, z dôvodu omeškania s jeho splácaním. Dňa 28. 04. 2010 spoločnosť SMART Capital a.s. prostredníctvom právneho zástupcu oznámila žalovanému v 4. rade, že pristupuje k výkonu záložného práva, keďže nebol uhradený záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere č. 120900238 zo dňa 04. 09. 2009. Výkon záložného práva sa uskutoční predajom nehnuteľností založených v prospech SMART Capital a.s. formou dobrovoľnej dražby v zmysle zákona o dobrovoľných dražbách.

Dňa 12. 08. 2010 spoločnosť SMART Capital a.s. potvrdila, že v plnej výške bola uhradená pohľadávka zabezpečená záložným právom, zapísaným pod V 2555/2009 na LV č. XX pre k. ú. N.. Predmetné záložné právo sa vzťahuje k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom konania. Súčasne požiadala Správu katastra Liptovský Mikuláš o výmaz záložného práva pod V 2555/2009 a poznámky zapísanej pod P 200/2010.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 OSP súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti žalovaných v 3. a 5. rade a právneho zástupcu žalovaného v 5. rade, ktorí boli na súdne pojednávanie riadne a včas predvolaní. Označení účastníci a právny zástupca nepožiadali o odročenie súdneho pojednávania, pričom nebol zistený dôležitý dôvod odročenia súdneho pojednávania. Súd rozhodol so zreteľom na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy, keďže preukázaný skutkový stav umožňoval vyhlásiť meritorne rozhodnutie.

Podľa § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku:

Návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä

o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovaným ustanovením zákona súd žalobu zamietol, keďže vykonaným dokazovaním nemal preukázanú jej dôvodnosť. Dôvodom zamietnutia určovacej žaloby bol v prvom rade nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaných. Je nepochybné, že žalujúca strana sa domáhala určenia vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam v prospech žalovaných v 1. a 2. rade na tom skutkovom základe, že žalovaní v 1. a 2. rade po splnení dlhu zabezpečeného zabezpečovacím prevodom práva sa mali stať vlastníckymi predmetných nehnuteľností v zmysle ustanovenia § 553 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Hoci zabezpečený dlh splnili, neboli zapísaní ako vlastníci v katastri nehnuteľností a nehnuteľnosti boli postupne prevedené zo žalovaného v 3. rade na žalovaného v 4. rade, ktorý nehnuteľnosti previedol na žalovanú v 5. rade. Žalovaná v 5. rade previedla nehnuteľnosti na pôvodne žalovaného v 6. rade W.. C. Y., ktorých ich previedol späť na žalovaného v 4. rade. Podľa tvrdení žalobcu všetky právne úkony, na základe došlo k prevodu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam postupne zo žalovaného v 3. rade na ďalších nasledujúcich nadobúdateľov, sú absolútne neplatné, z dôvodu porušenia zásady nemo plus iuris (nikto nemôže previesť viac práv, ako sám má), keďže bol porušené ust. § 553 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Za uvedeného skutkového vymedzenia nároku je nevyhnutné, aby na strane žalovaných vystupovali ako účastníci nielen aktuálny (posledný) vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam zapísaný v príslušnej evidencii (žalovaný v 4. rade) a subjekty, v prospech ktorých má byť vlastnícke právo určené (žalovaní v 1. a 2. rade), ale aj osoby, ktoré nadobudli vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam v relevantnom období, t. j. na základe prevodov nehnuteľností zo žalovaného v 3. rade na nasledujúcich nadobúdateľov. V prípade určenia vlastníckeho práva v prospech žalovaných v 1. a 2. rade sa rozhodnutie súdu nepochybne dotkne všetkých subjektov, ktoré následne nadobudli postavenie vlastníkov. Prípadné súdne rozhodnutie, ktorým by sa vyhovel žalobe a došlo by k určeniu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam by malo deklaratórny charakter, t. j. určovalo by vlastnícke právo žalovaných v 1. a 2. rade späť ku dňu zániku zabezpečovacieho prevodu práva. Preto je nevyhnutné, aby všetky subjekty, ktoré boli účastné zmluvných prevodov vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam od uvedeného okamihu, boli označené za účastníkov konania, v ktorom súd by riešil ako prejudiciálnu otázku platnosť všetkých právnych úkonov, na základe ktorých došlo k prevodu vlastníctva. Žalujúca strana pôvodne správne žalovala všetky dotknuté subjekty (žalovaných v 1. až 6. rade), písomným podaním doručeným súdu dňa 11. 03. 2013 vzala žalobu voči pôvodne žalovanému v 6. rade W.. C. Y.M. späť (ktorý bol vlastníkom predmetných nehnuteľností) a z uvedeného dôvodu bolo konanie voči pôvodne žalovanému v 6. rade zastavené. Ku dňu vyhlásenia rozhodnutia súdu vo veci samej nebol zo strany žalobcu učinенý návrh na pristúpenie označeného subjektu do konania. Aj samotný žalobca v pôvodnej žalobe určil okruh žalovaných ako všetkých subjektov, ktoré boli účastné prevodov nehnuteľností zo žalovaných v 1. a 2. rade až na žalovaného v 4. rade. V zmysle vyššie uvedeného, z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaných v dôsledku absencie osoby W.. C. Y. ako účastníka konania, bola žaloba o určenie vlastníckeho práva zamietnutá. Prípadné pozitívne rozhodnutie súdu (o určení vlastníckeho práva) by nezaväzovalo osoby, ktoré neboli účastníkom konania.

Nevyhnutným predpokladom úspešnosti určovacej žaloby je preukázanie naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení (ust. § 80 písm. c) OSP). Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že v prejednávanej veci žalujúca strana nepreukázala naliehavý právny záujem na určení, že žalovaní v 1. a 2. rade sú bezpodielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností. Žalobca odôvodnil naliehavý právny záujem tým, že je veriteľom žalovaných v 1. a 2. rade na základe právoplatného rozhodnutia o jeho pohľadávke, čím je jeho právne postavenie isté. V prípade, ak by žalovaní v 1. a 2. rade boli ako vlastníci nehnuteľností zapísaní v katastri nehnuteľností, žalobca by mal práva, ktoré by bez tohto zápisu, a teda určenia nemá, a to právo oprávneného v exekúcii dať súhlas na exekúciu predajom nehnuteľností, taktiež právo veriteľa domáhať sa predbežným opatrením uloženia zákazu scudzit' predmetné nehnuteľnosti, z dôvodu ohrozenia výkonu rozhodnutia. V zmysle uvedených tvrdení žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade

bol založený zmluvou o pôžičke dňa 17. 06. 2009. V konaní bolo nesporné, že žalovaní v 1. a 2. rade dočasne prostredníctvom zmluvy o zabezpečovacom prevode práva previedli vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam na veriteľa spoločnosť KONTO KREDIT, s.r.o., z dôvodu zabezpečenia záväzku zo zmluvy úvere č. 87/2006 zo dňa 23. 05. 2006. Potvrdením označeného veriteľa zo dňa 16. 03. 2009 mal súd preukázané, že k zániku zabezpečovacieho prevodu práva došlo dňa 16. 03. 2009, z dôvodu splnenia zabezpečeného peňažného dlhu titulom zmluvy o úvere. Obsahom spisového materiálu Správy katastra Liptovský Mikuláš V 743/2009 mal súd preukázané, že žalovaní v 1. a 2. rade previedli vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam na žalovaného v 3. rade, a to dňa 19. 03. 2009, pričom vklad vlastníckeho práva bol povolený dňa 25. 03. 2009. Vykonaným dokazovaním mal súd preto preukázané, že k zmluvnému prevodu vlastníckeho práva zo žalovaných v 1. a 2. rade na žalovaného v 3. rade došlo preukázateľne skôr, ako sa žalovaní v 1. a 2. rade stali dlžníkmi žalobcu titulom zmluvy o pôžičke zo dňa 17. 06. 2009. Žalujúca strana preto nemôže mať naliehavý právny záujem na požadovanom určení vlastníckeho práva v prospech žalovaných v 1. a 2. rade, ktorý odvodzovala od právneho postavenia veriteľa žalovaných, na základe zmluvy o pôžičke a nadväzujúceho právoplatného rozhodnutia súdu o jeho peňažnej pohľadávke. Z uvedených dôvodov potom všetky nasledujúce zmluvné prevody, resp. všetky právne úkony, na základe ktorých došlo k zmene subjektu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam nie sú pre účely predmetného súdneho konania právne významné, keďže žalujúca strana v čase prevodu vlastníckeho práva žalovaných v 1. a 2. rade k predmetným nehnuteľnostiam nemala preukázateľne postavenie veriteľa, na základe zmluvy o pôžičke. V zmysle vyššie uvedeného žalujúca strana nepreukázala naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Súd sa preto nezaoberal dôvodnosťou určovacej žaloby vo veci samej.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 OSP. Žalovaným v 1. až v 5. rade, ktorí boli v konaní úspešní v plnom rozsahu vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, v konaní neúspešnému. Žalovaní v 1. až v 4. rade si neuplatnili náhradu trov konania, preto im ju súd nepriznal. Žalovaný v 5. rade splnomocnil na zastupovanie v konaní právneho zástupcu, ktorý v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 04. 12. 2013 si uplatnil náhradu trov konania. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť v lehote najneskôr do 3 pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Žalovaný v 5. rade prostredníctvom právneho zástupcu si trovy konania uplatnil, avšak v zákonom stanovenej lehote ich nevyčísliť, preto súd rozhodol, že ani žalovanému v 5. rade sa nepriznáva náhrada trov konania. Iné trovy konania s výnimkou trov právneho zastúpenia na strane žalovaného v 5. rade zo spisu nevyplývali. V uvedenom prípade súd potom nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania žalovanému v 5. rade, ktoré bolo vyhlásené na pojednávaní dňa 05. 12. 2013.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v šiestich vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.